

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ वियोनिजानापक्ष्यादीनारुतंशब्दं विजानते विजानीति ॥ ७२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ पितामहेनेति

ब्राह्मणेभ्यः परं नास्ति पावनं दिवि चेहच ॥ उपवासैस्तथा तुल्यं तपः कर्म न विद्यते ॥ ६६ ॥ उपोष्य विधिवद्देवास्त्रिदिवं प्रति पेटिरे ॥ ऋषयश्च परांसिद्धिमुपवासैर
वाप्नुवन् ॥ ६७ ॥ दिव्यवर्षसहस्राणि विश्वामित्रेण धीमता ॥ क्षांतमेकेन भक्तेन विप्रत्वमागतः ॥ ६८ ॥ व्यवनोजमदग्निश्च वसिष्ठो गौतमो भृगुः ॥ सर्वएव
दिवंप्राप्ताः क्षमावंतो महर्षयः ॥ ६९ ॥ इदमंगिरसा पूर्वमहर्षिभ्यः प्रदर्शितं ॥ यः प्रदर्शयते नित्यं न स दुःखमवाप्नुते ॥ ७० ॥ इमं तु कौंतेयथाक्रमं विधिं प्रवर्तितं
त्यंगिरसामहर्षिणा ॥ पठेच्च यो वै शृणुयाच्च नित्यदानविधये तस्य नरस्य किल्बिषं ॥ ७१ ॥ विमुच्यते चापि स सर्वसंकरेन चास्य दोषैरभिभूयते मनः ॥ वियोनि
जानांच विजानते रुरुंतं ध्रुवांच कीर्तिलभते नरोत्तमः ॥ ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे उपवासविधौ षडधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ७३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ७४ ॥ न तेशक्याद रिद्रेण यज्ञाः प्राप्तुं पितामह ॥ बहुपकरणाय ज्ञानानां संधारविस्तराः ॥ २ ॥ पार्थिवैराजपुत्रैर्वा शक्याः प्राप्तुं पितामह ॥ नार्थन्यनैरवगुणैरे
कालमभिरसंहतैः ॥ ३ ॥ योदरिद्रैरपि विधिशक्यः प्राप्तुं सदा भवेत् ॥ अर्थन्यनैरवगुणैरेकालमभिरसंहतैः ॥ ४ ॥ तुल्यो यज्ञफलैरेतैस्तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ भीष्म
उवाच ॥ इदमंगिरसा प्रोक्तमुपवासफलालम्कं ॥ ५ ॥ विधियज्ञफलैस्तुल्यं तन्निबोधयुधिष्ठिर ॥ यस्तु कल्यंतथासायं भुंजानो नानरापि वेत् ॥ ६ ॥ अहिंसानि
रतो नित्यं जुह्वानो जातवेदसं ॥ षड्विरेव सवर्षैस्तु सिध्यते नात्र संशयः ॥ ७ ॥ तसकांच नवर्णं च विमानं लभते नरः ॥ देवस्त्रीणामधीवासे नृत्यगीतिनिनादिते ॥ ८ ॥
प्राजापत्ये वसेत्पद्मवर्षाणामग्निं संनिभे ॥ त्रीणि वर्षाण्ययः प्राशेत्स तत्त्वेकभोजनं ॥ ९ ॥ धर्मपत्नीरतो नित्यमग्निशोमफलं लभेत् ॥ यज्ञं बहु सुवर्णं वा वासवाप्रि
यमाचरेत् ॥ १० ॥ सत्यवान्दानशीलश्च ब्रह्मण्यश्चानसूयकः ॥ क्षांतो दांतो जितक्रोधः स गच्छति परांगतिं ॥ ११ ॥ पांडुराश्रप्रतीकाशे विमाने हंसलक्षणे ॥ द्वे
समाप्नोततः पद्मे सोऽप्सरो भिर्वसेत्सह ॥ १२ ॥ द्वितीये दिवसे यस्तु प्राश्रीयो देकभोजनं ॥ सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानो जातवेदसं ॥ १३ ॥ अग्निं कार्यपरो नित्यं नि
त्यं कल्यप्रबोधनः ॥ अग्निशोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ १४ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ अवगुणैर्निर्गुणैः एकालमभिरैकाकिभिः अतएवासंहतैरसहायैः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कल्यं प्रातः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ समाप्ते संपूर्णे द्वेपक्षे वर्षाणीति शेषः शतकोटय एकपद्मं ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥